

mon Emil Ammitzbøll og folk på venstrefløjen er ved at flytte sig lidt. Altså, sikke dog en gang pladder. At tage stilling til, om blasfemiparagraffen skal afskaffes, er det mest enkle i verden. Det er bare at fjerne den. For en gangs skyld fremsatte vi et lovforslag og ikke et beslutningsforslag, fordi det er så teknisk enkelt, det er bare at slå kryds over den, så er den væk.

Hvad det får af konsekvenser, ved vi da på forhånd. Det får ingen, for paragraffen har ikke været brugt siden 1938. Men det vil være surt for de islamister, som havde gået og håbet på, at de ved hjælp af den lov kunne få bremset ytringsfriheden og f.eks. få forbudt Jyllands-Postens tegninger.

Kl. 19:35

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke flere bemærkninger. Tak til ordføreren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

5) 1. behandling af lovforslag nr. L 91:

Forslag til lov om ændring af lov om tv-overvågning og lov om behandling af personoplysninger. (Autorisationsordning for installation af og kontrol med tv-overvågnings-anlæg, krav om anmeldelse til Datatilsynet ved behandling af personoplysninger i forbindelse med tv-overvågning og indførelse af godtgørelse for krænkelse ved tv-overvågning i strid med loven).

Af Karen Hækkerup (S) m.fl.
(Fremsættelse 28.02.2008).

Kl. 19:36

Forhandling

Anden næstformand (Søren Espersen):

Forhandlingen er åbnet. Justitsministeren.

Kl. 19:36

Justitsministeren (Lene Espersen):

Med lovforslag nr. L 91 lægges der på tre punkter op til ændring af de gældende regler i lov om

tv-overvågning og lov om behandling af personoplysninger.

For det første foreslås det, at der indføres en autorisationsordning for personer, som foretager installation af tv-overvågnings-anlæg, og at der skal ske løbende kontrol med, at installatørerne følger gældende lovgivning. For det andet foreslås det, at ansatte og andre skal være berettiget til en godtgørelse, hvis der foretages tv-overvågning i strid med lovens bestemmelser. Endelig foreslås det for det tredje, at der indføres en ordning, hvorefter privates og offentlige myndigheders tv-overvågning skal anmeldes til Datatilsynet.

De pågældende forslag svarer til de ændringsforslag, som Socialdemokraterne stillede under behandlingen af lovforslag nr. L 162 om ændring af tv-overvågnings-loven og persondataloven i foråret 2007. Endvidere indgik de tre nævnte elementer i beslutningsforslag nr. B 101 fra Socialdemokraterne, som blev behandlet sammen med lovforslag nr. L 162. Der er således tale om forslag, vi tidligere har drøftet her i Folketinget.

Regeringen har ikke ændret opfattelse i løbet af det lille år, der er gået, siden vi indgående drøftede de pågældende forslag her i Folketinget, og regeringen kan derfor ikke støtte det fremsatte lovforslag.

For så vidt angår det første forslag, som går ud på, at anlæg, som anvendes til tv-overvågning, kun må installeres af personer, som er autoriseret hertil, vil jeg henvide til, hvad jeg anførte under behandlingen af beslutningsforslag nr. B 101 sidste år.

Her fremhævede jeg, at regeringen naturligvis er enig i, at medarbejdere i virksomheder, der opsætter eller sælger tv-overvågnings-udstyr, bør vejledes grundigt om udstyrets lovlige anvendelse. Som jeg også nævnte i den forbindelse, finder jeg det meget positivt, at sikkerhedsbranchen har indført en certificeringsordning for medlemsvirksomheder, som beskæftiger sig med installation af tv-overvågnings-udstyr.

Samtidig må det efter regeringens opfattelse nødvendigvis være sådan, at den, der ønsker at iværksætte en konkret overvågning, må sætte sig ind i og overholde de regler, som gælder på dette område. Dette opnås efter regeringens opfattelse bedst ved bl.a. at oplyse om de regler, der gælder, således at både installatører og de, som ønsker at foretage overvågning, kan gøres

bekendt med, hvilke krav der følger af lovgivningen.

Jeg kan i den forbindelse oplyse, at Justitsministeriet i samarbejde med Datatilsynet netop har udgivet en pjece, særlig med henblik på at informere om de regler som skal iagttages i forbindelse med tv-overvågning. Regeringen finder på den anførte baggrund ikke, at der er anledning til at indføre den foreslåede autorisationsordning.

Dernæst stilles der som nævnt forslag om, at en lønmodtager skal have krav på godtgørelse, hvis arbejdsgiveren foretager tv-overvågning af lønmodtageren i strid med lovens bestemmelser. Endvidere foreslås det, at den, som groft krænker en anden med tv-overvågning i strid med lovens bestemmelser, skal betale godtgørelse til den krænkede. Det anføres, at bestemmelserne bl.a. foreslås indsat i lovgivningen for at forebygge misbrug og for at give den krænkede oprejsning.

Regeringen kan heller ikke støtte disse forslag. Baggrunden herfor er, at et krav om godtgørelse allerede i dag kan gøres gældende efter den almindelige regel om godtgørelse i erstatningsansvarslovens § 26.

Denne bestemmelse foreskriver, at den, der er ansvarlig for en retsstridig krænkelse af en andens frihed, fred, ære eller person, skal betale forurettede godtgørelse for tort, og som jeg også redegjorde for under behandlingen af beslutningsforslag nr. B 101 sidste år, viser retspraksis, at uberettiget anvendelse af tv-overvågningsoptagelser efter konkret vurdering kan udløse godtgørelse for tort.

Jeg kan i den forbindelse nævne, at Sø- og Handelsretten i december 2007 afsagde en dom, som tilkendte en lønmodtager tortgodtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26 for uberettiget tv-overvågning. Den pågældende afgørelse er bl.a. omtalt i den nævnte pjece om tv-overvågning på side 16.

Det er således fortsat regeringens opfattelse, at dansk rets almindelige bestemmelser om godtgørelse for tort i erstatningsansvarslovens § 26 udgør et tilstrækkeligt værn for den, der anser sin personlige integritet krænkede ved en dataansvarligs tilsidesættelse af de beskyttelses hensyn, der gælder efter lovgivningen på området.

I lovforslaget stilles der som sagt også forslag om, at persondataloven ændres, således at der skal ske anmeldelse til Datatilsynet, inden der foretages behandling af personoplysninger i for-

bindelse med tv-overvågning. Som begrundelse herfor anfører forslagsstillerne bl.a., at det er ulogisk, at Datatilsynet, der skal føre tilsyn med tv-overvågning, ikke ved, hvor der sker overvågning, og at man med et anmeldelseskrav sikrer, at virksomhederne sætter sig ind i reglerne, inden de iværksætter tv-overvågning.

Regeringen deler ikke dette synspunkt. Ligesom flertallet i tv-overvågningsudvalget, der afgav betænkning i 2006, finder regeringen således, at det hverken bør påhvile private eller offentlige myndigheder at foretage anmeldelse om overvågning til Datatilsynet. Det skyldes bl.a., at den behandling af personoplysninger, der sker ved tv-overvågning på frit tilgængelige steder, som udgangspunkt alene omfatter ikkefølsomme oplysninger. Det vil sige, at der i langt de fleste tilfælde blot vil kunne iagttages og optages personer i helt dagligdags situationer.

Desuden vil jeg minde om, at Datatilsynet sidste år, da vi behandlede det samme spørgsmål, gav udtryk for, at det efter tilsynets vurdering ikke er vanskeligt at finde ud af, hvilke dataansvarlige der foretager tv-overvågning. Så heller ikke hensynet til, at Datatilsynet rent faktisk har mulighed for at udøve sit tilsyn, kan efter regeringens opfattelse begrunde en pligt til anmeldelse.

I øvrigt vil jeg i den forbindelse gerne tilføje, at Datatilsynet med lovændringen sidste år fik udvidet sin inspektionskompetence på tv-overvågningsområdet, således at den nu omfatter både private og offentlige myndigheders behandling af personoplysninger i forbindelse med tv-overvågning, uanset hvordan overvågningen er indrettet rent teknisk. Datatilsynet har således mulighed for af egen drift eller efter henvendelse fra en borger bl.a. at besigtige de relevante lokaler, drøfte de iværksatte sikkerhedsforanstaltninger og arbejdsrutiner samt mere generelt vejlede om reglerne på området.

Når der ikke er et krav om anmeldelse af alle tv-overvågninger til Datatilsynet, er det derfor ikke ensbetydende med, at tilsynet står uden kontrolmuligheder. Tværtimod. Så regeringen kan på den anførte baggrund ikke støtte forslaget om pligt til anmeldelse.

For at opsummere kan jeg sige, at regeringen finder, at borgernes retssikkerhed i forbindelse med tv-overvågning i dag tilgodeses på en både betryggende og hensigtsmæssig måde. Der er gået mindre end et år, siden ændringen af tv-overvågningsloven og persondataloven blev vedtaget efter et stort forarbejde i tv-overvåg-

nings-udvalget. Forslagsstillerne har efter regeringens opfattelse ikke peget på forhold, der gør, at der er grundlag for at ændre holdning til de spørgsmål, som lovforslaget rejser, og regeringen kan derfor som nævnt ikke støtte lovforslaget.

Kl. 19:43

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er en bemærkning fra fru Karen Hækkerup.

Kl. 19:43

Karen Hækkerup (S):

Det er jo rigtigt, at det er mindre end et år siden, vi vedtog loven om tv-overvågning, og den lov blev jo også vedtaget med Socialdemokraternes stemmer og store opbakning, fordi vi rent faktisk mener, at overvågning kan være et rigtig godt redskab, som man skal gøre brug af.

Men vi synes også bare, det er vigtigt at sørge for, at man har den bedste mulighed for at holde styr på de kameraer, der bliver sat op i det offentlige rum. Og noget af det, der på vegne af Socialdemokraterne fik mig til at genfremsætte det ændringsforslag, som vi jo desværre fik stemt ned sidste år, var, at det kom frem, at Datatilsynet i sit tilsyn med forskellige overvågningskameraer ikke havde været ude på nogen steder, hvor der var opsat private overvågningskameraer.

Jeg mener egentlig, at der, når man har sat kameraer op, er en forpligtelse, altså at den kontrolmyndighed, som Datatilsynet har med at skulle være ude og sikre, at det foregår på den rigtige måde, jo gerne skulle være med til at give borgere i det her land sikkerhed for, at der ikke foregår noget forkert. Og derfor mener jeg egentlig, at kravet om anmeldelse ville være meget logisk, for så ville Datatilsynet vide, hvor kameraerne var sat op, og det var på den baggrund, vi genfremsatte forslaget.

Kl. 19:44

Anden næstformand (Søren Espersen):

Justitsministeren.

Kl. 19:44

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jamen jeg vil sige til fru Karen Hækkerup, at det jo er helt legitimt, at Socialdemokraterne har de synspunkter. Det hørte vi også under behandlingen af både lovforslag og beslutningsforslag i sidste samling, hvor de nye regler blev vedtaget. Så man kan sige, at der bare er tale om, at der er uenighed i det her spørgsmål.

Regeringen finder, at reglerne, som de er i dag, er ganske udmærkede og er tilstrækkelige, og at der ikke er grundlag for at indføre nye bu-

reaukratiske systemer. Så jeg vil sige, at jeg synes, det er helt legitimt, at der er uenighed, men jeg mener altså ikke, at der er grundlag for at sige, at det, vi har vedtaget lovgivningsmæssigt, ikke fungerer. Og det har for øvrigt ikke fået lov til at fungere i særlig lang tid. Så jeg synes, at det bedste, vi kan gøre, er at følge udviklingen og så se på, om der senere hen skulle opstå problemer; så er vi selvfølgelig villige til at se på det. Men som det er nu, ikke mindst med den nye vejledning, så mener jeg faktisk, at vi har en rigtig god ordning.

Kl. 19:45

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er endnu en bemærkning fra fru Karen Hækkerup.

Kl. 19:45

Karen Hækkerup (S):

Men vil ministeren svare på, om hun er tilfreds med, at der ikke bliver ført kontrol med de her opsatte overvågningskameraer?

Jeg er sådan set ikke fyldt med mistillid til, hvad der foregår rundtomkring på gader og stræder og i butikker. Jeg synes bare, det ville være rimeligt, at vi får nogle regler, så vi ikke kan være usikre på, at de kameraer, der bliver sat op, er sat op af folk, der har forstand på det, og at de har sat sig ind i reglerne for, hvordan kameraer må sidde, hvilke vinkler der må tages, hvilke medarbejdersituationer der må filmes, og ikke mindst så man også undgår, at hverken borgere eller ansatte bliver krænket, men også sådan at billederne rent faktisk kan bruges. For jeg mener, det er vigtigt, hvis videoovervågning skal have en kriminalpræventiv effekt, at man så kan bruge de billeder, der er. Og der ved vi jo desværre, at utrolig meget af det billedmateriale, som fremkommer ved videoovervågning, ikke kan bruges, fordi videoen ikke er sat korrekt op.

Er det ikke en bekymring, som ministeren deler, nemlig at vi skal sørge for, at mere af billedmaterialet bliver brugbart til efterforskning, hvis der skulle være behov for det?

Kl. 19:46

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 19:46

Justitsministeren (Lene Espersen):

Altså, jeg vil sige til fru Karen Hækkerup, at jeg ikke har nogen som helst form for mistillid til Datatilsynet. Jeg er helt overbevist om, at det gør et godt stykke arbejde, og de ekstra ressourcer, der blev tilført Datatilsynet i forbindelse

med tv-overvågnings-loven, er jeg helt overbevist om bliver brugt på en meget hensigtsmæssig måde, bl.a. i forbindelse med de kontrolopgaver, man står over for. Men jeg kunne ikke drømme om at begynde at udpege, hvad det er for typer virksomheder eller personer, som Datatilsynet først og fremmest skal gå efter.

Med hensyn til kvaliteten synes jeg, at det, der er afgørende, er, at vi i forbindelse med vedtagelsen af antiterrorpakke nr. 2 faktisk indsatte en bestemmelse, der gav mulighed for, at politiet kan pålægge myndigheder – det være sig både offentlige og private – at den videoovervågning, man foretager, foregår på en sådan måde, at den teknisk er brugbar for politiet. Så vi har indsat en bestemmelse i antiterrorlovgivningen, der gør, at der i de områder, hvor det efter en politimæssig vurdering måtte skønnes nødvendigt at foretage tekniske krav til tv-overvågning, så rent faktisk er mulighed for det.

Kl. 19:47

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke flere bemærkninger, så tak til justitsministeren.

Så tager vi fat på ordførerrækken, og den første ordfører er ... Nej, det er Venstres ordfører, hr. Kim Andersen. Undskyld.

Kl. 19:48

(Ordfører)

Kim Andersen (V):

Tak for ordet, hr. formand. Ifølge Folketingets forretningsorden er det jo stadig sådan, at det er det største parti, der lægger for i ordførerrækken, og indtil videre er det jo stadig Venstre. Men det er jo godt at være inde i sagerne, også for et præsidiemedlem fra Dansk Folkeparti.

Lad mig indledningsvis sige, at vi i Venstre naturligvis er tilhængere af, at der skal være regler for tv-overvågning; selvfølgelig skal der være det. Men Danmark skal ikke omdannes til et overvågningssamfund, og borgernes ret til et privatliv ligger os også meget på sinde; det tror jeg også at forslagsstilleren bag dette forslag, fru Karen Hækkerup, er helt klar over.

Derfor er det også godt, at vi har regler, også fornuftige regler, som regulerer anvendelsen af tv-overvågning i Danmark. Inden for disse fornuftige regler mener vi, at tv-overvågning kan tjene som et nyttigt redskab til forebyggelse og opklaring af kriminalitet, og det tror jeg sådan set også at fru Karen Hækkerup er enig med os i.

Det er vores opfattelse, at forslaget her vil medføre en begrænsning af denne fornuftige brug af tv-overvågning, da det vil medføre en

unødvendig fordyrelse og en bureaukratisering af brugen af tv-overvågning. Derfor er vi i Venstre gennemgående uenige i de initiativer, som forslaget indeholder.

For så vidt angår lovforslagets krav om autorisation for opsætning af overvågningskameraer og indberetninger til Datatilsynet, mener vi, at det er en unødvendig bureaukratisk foranstaltning. Vi mener, at Socialdemokraterne undervurderer borgere, virksomheder og installationsfirmaer, hvis de tror, at man ikke er i stand til at gennemskue den lovgivning, vi har på området. Reglerne er faktisk gennemskuelige, og det vil blot blive opfattet som et nyt bureaukratisk tiltag, som oven i købet er dyrt, hvis en borger f.eks. ikke selv må opsætte et overvågningskamera på sin ejendom. Vi er overbevist om, at det kan virksomheder og borgere i fællesskab og samarbejde udmærket selv finde ud af, og det tjener altså ikke noget formål at lave yderligere regler på det område.

Datatilsynet skal heller ikke pålægges at foretage yderligere registrering af tv-overvågning, og vi hæfter os også ved, at tilsynet selv ikke ønsker en sådan registrering. Indberetningspligten vil derfor bare pålægge borgere og virksomheder unødigt arbejde og blive opfattet som bureaukrati.

Vedrørende det andet element i forslaget, bestemmelsen vedrørende uretmæssig brug af optagelser fra arbejdspladser, er vi faktisk meget enige med Socialdemokraterne i deres syn på dette element; det bør være forbudt. Men som ministeren jo også netop har sagt heroppe fra talerstolen, er det jo også tilfældet i dag, og efter vores opfattelse er der således klare og dækkende regler for det forhold.

Venstre kan ikke støtte forslaget.

Kl. 19:51

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til Venstres ordfører. Så er det ordføreren for Dansk Folkeparti, fru Colette L. Brix.

Kl. 19:51

(Ordfører)

Colette L. Brix (DF):

Forslaget her er jo kendt stof. Der er tale om et forslag, som har været behandlet i udvalget, hvor der ikke var tilslutning til det, og indledningsvis vil jeg sige, at Dansk Folkeparti har den samme holdning til forslaget som for godt et år siden.

Det foreslås, at virksomheder, der installerer og monitorerer tv-overvågning, skal være underlagt en autorisationsordning. Dette forslag er

efter Dansk Folkepartis mening at skyde gråspurve med kanoner. Den byrde, man vil pålægge virksomhederne med en sådan ordning, står ikke mål med den politiske hensigt, og samtidig må man forvente, at virksomheder, der beskæftiger sig med denne branche, har sat sig ind i den gældende lovgivning og de gældende regler.

Forslaget om at indføre mulighed for, at ansatte kan få godtgørelse, hvis de er blevet krænkede i forbindelse med tv-overvågning, kan Dansk Folkeparti ikke tilslutte sig. Det er Dansk Folkepartis overbevisning, at de eksisterende muligheder i loven er tilstrækkelige. Vi har § 26, den har været i brug for ikke ret lang tid siden, og der er blevet udbetalt erstatning for tort. Så både med hensyn til det arbejdsretlige og generel erstatningspligt har vi, hvad vi skal have, i lovgivningen. Forslaget vil derfor sætte tv-overvågning over anden lovgivning rent sanktionsmæssigt, hvilket vi på ingen måde kan gå ind for. Vi skal nødig havne i et skræksscenario som det, vi har set med hensyn til bod i forbindelse med ansættelseskontrakter.

Den sidste del af forslaget kan Dansk Folkeparti heller ikke umiddelbart støtte, da vi synes, det er lige i overkanten, at al tv-overvågning skal registreres. Det meste af den overvågning, der finder sted, omfatter nemlig dagligdags gerninger. Derudover har Datatilsynet bemærket, at det ikke har problemer med at finde frem til de ansvarlige, hvis der er behov for at efterforske en overvågning. Datatilsynet kan også tage fat i sagen på baggrund af henvendelser fra borgere eller ansatte, der ønsker at få tjekket det opsatte udstyr, så på baggrund af dette kan vi ikke se, at der er kommet noget nyt frem i forslaget siden sidst. Men vi vil selvfølgelig følge området nøje.

Med disse kommentarer vil jeg blot meddele, at Dansk Folkeparti ikke støtter forslaget.

Kl. 19:54

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ingen bemærkninger, så tak til ordføreren. Så er det ordføreren for Socialistisk Folkeparti, fru Hanne Agersnap.

Kl. 19:54

(Ordfører)

Hanne Agersnap (SF):

Tak for det. Forslaget her indebærer, som det lige er blevet gennemgået, tre stramninger i forbindelse med tv-overvågning, nemlig to stramninger i tv-overvågningsloven og en i loven om personoplysninger. Stramningerne går ud på en autorisationsordning, godtgørelsesbestemmel-

ser og en anmeldelsesordning, så Datatilsynet ved, hvad det er, det skal føre tilsyn med.

De tre stramninger er positive. De vil i en vis udstrækning kunne begrænse de krænkelse af borgere og ansatte, der kan ske på grund af tv-overvågning, og de kan også sikre, at der bliver ført tilsyn med, at de, der gør brug af tv-overvågning, er ordentligt inde i, hvordan den må bruges.

Vi er for de tre stramninger, men vi kunne ønske os en yderligere stramning. Som jeg har sagt ved tidligere lejligheder fra denne talerstol, er vi nervøse for udvidet brug af tv-overvågning, så længe den ikke bliver krypteret. Hvis det er meningen, at tv-overvågning udelukkende skal bruges til kriminalitetsbekæmpelse og -forebyggelse, ser vi egentlig ingen grund til, at andre end politiet skal kunne se billederne.

Faren ved, at andre kan se billederne, er jo simpelt hen, at der bliver begået selvtægt. Vi har set eksempler på, at formodede kriminelle er blevet lagt ud på YouTube, simpelt hen for at opfordre til hetz eller andre former for forfølgelse af de mennesker. Vi mener, at hvis man formoder, personer er kriminelle, skal man sige det til politiet, og så kan politiet vurdere, om det er noget, de skal bede offentligheden om at være med til at forfølge. Derfor vil vi meget gerne foreslå en yderligere stramning, gående ud på at tv-overvågning bliver krypteret.

Kl. 19:56

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører i rækken er Det Radikale Venstres ordfører, hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 19:56

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Det Radikale Venstre er generelt betænkelig ved den øgede adgang til tv-overvågning, der blev åbnet op for med den seneste lovændring, som blev vedtaget i folketingssamlingen 2006-07. Vi synes, man er gået alt for langt i forhold til, hvor meget borgernes færden i det offentlige rum kan overvåges.

Ikke kun derfor, men i forlængelse heraf, synes vi, det er et utrolig godt forslag, Socialdemokraterne har fremsat. Der er forslag om autorisation for installation af og kontrol med tv-overvågningsanlæg, og der er krav om anmeldelse til Datatilsynet om behandling af personoplysninger i forbindelse med tv-overvågning.

Når nu Folketingets flertal har sagt ja til, at man kan blive overvåget fra den ene ende af ga-

den til den anden ende af gaden, og når man kan blive overvåget med kamera både det ene sted og det andet sted, synes vi egentlig, det samtidig burde sikres, at overvågningsudstyr er installeret korrekt og inden for lovgivningens rammer; at Datatilsynet sikrer en ordentlig kontrol af, at det sker, og at optagelserne bliver krypteret, sådan som det blev foreslået fra SF's ordførers side.

I virkeligheden synes vi også, det er ganske fint, at der – hvis der i strid med loven sker misbrug og krænkelse i forbindelse med tv-overvågning – kan gives nogle klækkelige godtgørelser. Det synes vi fra radikal side sådan set ville være det mest rimelige.

Så alt i alt er vi positive over for forslaget, og vi går gerne sammen med SF om at stille et ændringsforslag, så optagelserne også bliver krypteret, så de ikke bare kan flyde frit, bl.a. på nettet, efter forgodtbefindende hos dem, der nu engang har sat overvågningssystemet op.

Kl. 19:58

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for Enhedslisten, fru Line Barfod.

Kl. 19:58

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Enhedslisten støtter også lovforslaget, og vi støtter også forslaget fra SF om at se på muligheden for, at der skal være krav om kryptering af de optagelser, der bliver foretaget af alle de mange kameraer, der stilles op.

Vi synes, det er dybt bekymrende med den udvikling, der er, hvor der bliver mere og mere overvågning alle steder; der er efterhånden ikke mange steder, hvor man kan gå uden at være overvåget. Vi synes også, der er behov for, at Datatilsynet får yderligere ressourcer til at føre et ordentligt tilsyn med alle de mange steder, hvor der efterhånden foregår overvågning. Vi er klar over, at det lykkedes at få en lille forbedring af Datatilsynets ressourcer igennem, men der er brug for langt, langt mere, hvis Datatilsynet skal kunne komme på besøg bare en gang imellem og tjekke, at tingene foregår efter loven.

Vi mener, det er dybt bekymrende, især for ansatte, at være under konstant tv-overvågning. Der er tidligere fremlagt mange eksempler på, at folk simpelt hen kan blive syge af at være overvågede. Vi synes, man må prøve at se på, hvad der kan gøres på andre måder, hvis man fra arbejdsgivernes side er nervøse for, hvad der foregår på arbejdspladsen.

Vi synes altså, det er et godt forslag, der er fremsat af Socialdemokraterne, og vi vil gerne støtte det.

Kl. 20:00

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er en enkelt kort bemærkning fra fru Colette L. Brix.

Kl. 20:00

Colette L. Brix (DF):

Jeg vil gerne spørge fru Line Barfod, om det er mig, der har misforstået noget, for hvis en ansat i dag føler sig krænkede ved at blive overvåget af et videokamera, så mener jeg, at den ansatte efter § 26 i erstatningsloven kan få erstatning for det, man kalder tort. Der er lige afsagt en dom i Sø- og Handelsretten, hvor en medarbejder netop har fået udbetalt erstatning for tort – jeg ved ikke, om jeg lige kan sige, hvad den medarbejder lavede, men vi ved det godt alle sammen og også, hvad virksomhed det var. Så jeg vil bare sige, at det jo er i den gældende ret. Hvorfor skal vi altid lave mere?

Med hensyn til autorisation til at sætte sådan noget op vil jeg sige, at ikke mindst virksomhederne er interesserede i, at de her videokameraer hænger korrekt, så de kun følger det, de skal følge. Der er da ikke nogen, der er interesseret i at opsætte noget, der er galt. Med hensyn til de mennesker, der sætter dem op, vil jeg spørge fru Line Barfod, om hun mener, det er mennesker, man bare tager ind lige fra gaden, eller er det teknisk personale, der kommer ind for at sætte sådan noget op?

Kl. 20:01

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 20:01

Line Barfod (EL):

Jeg synes, det er en utrolig glædelig holdning, hvis fru Colette L. Brix mener, at der ikke er nogen i dette land, der er interesseret i at gøre noget galt. Det synes jeg ville være rigtig godt, hvis det også gennemsyrede Dansk Folkepartis holdning på en række andre områder, nemlig at vi skal tage som udgangspunkt, at vi skal have tillid til vores medmennesker og ikke satse på, at der er nogen, der gør noget galt. Det synes jeg er et godt udgangspunkt. Jeg tror ikke altid, det holder. Jeg mener, vi er nødt til have en eller anden balance mellem det, at der er en stor tillid til, at de fleste af os faktisk prøver at lade være med at gøre noget galt, og det, at der også skal være en mulighed for at komme efter dem, der så faktisk gør noget galt.

Jeg er enig i, at vi skal se på, hvor stor vores lovmængde skal være, hvor meget vi skal detailregulere, men jeg mener også, der er fornuft i, at vi går ind og ser på det, for det er altså på en række områder svært for mange at slå op i loven, og derfor er det nødvendigt at have nogle forskellige bestemmelser samlet i forskellige love.

Kl. 20:02

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er endnu en kort bemærkning. Fru Colette L. Brix.

Kl. 20:02

Colette L. Brix (DF):

Jo, men fru Line Barfod må da snart give [Lydudfald] ... vi snart har mærkater for alting. I vinduet har vi mærkater for fødevarer, vi har en glad en, og vi har en sur en, og vi har mærkater på bilerne, for at vi skal køre på den og den måde, og vi får snart en i panden. Altså, nu må det da snart holde op. Et eller andet sted må der da være nogle ting, som man må overlade til borgerne og sige: Det her er jeres område.

Der skal da virkelig være rigtig, rigtig mange sager, før man går ind og lovgiver på det her område. Man kan da ikke gøre det på grundlag af det, der foreligger indtil nu. Denne lov har ikke engang virket et år.

Mener fru Line Barfod virkelig, at vi herinde som lovgivere nu også skal gå ind og lave administrativt bøv! på det her område, nu skal vi søreme se at få lavet noget ekstra her, så man skal udfylde nogle ekstra blanketter osv. osv. og have ekstra omkostninger? Er det så slemt? Hvor mange sager er der?

Kl. 20:03

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 20:03

Line Barfod (EL):

Jeg synes, det bedste havde været, hvis det her var kommet igennem, da man behandlede lovændringen, at man så havde taget det her med, som der var forslag om på det tidspunkt. Jeg synes, det havde været langt enklere at indføre det hele på én gang.

Jeg synes, at det allerbedste ville være, hvis vi slet ikke havde den udvikling med alt den megen overvågning over det hele.

Jeg synes, det ville være meget bedre, hvis vi prøvede at se på, hvordan vi kan få samfundet til at hænge sammen, uden at vi skal være tv-overvågede hele tiden, så vi slet ikke behøvede at have alle de regler om tv-overvågning, men

bare kunne sige, at vi slet ikke skal have det. Det ville da være meget enklere. Det ville jeg langt hellere have, at det var det, vi brugte tid på.

Så jeg ser meget gerne, hvis fru Colette L. Brix er med på det, at vi sætter os ned og prøver at finde nogle muligheder for, hvordan vi kan indrette samfundet, så vi ikke har brug for at det her tv-overvågning, så vi finder nogle andre løsninger på de problemer, man forsøger at løse med tv-overvågning. Det synes jeg er en meget bedre vej at gå.

Kl. 20:03

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, fru Karen Hækkerup fra Socialdemokraterne.

Kl. 20:04

(Ordfører for forslagstillerne)

Karen Hækkerup (S):

Jeg vil starte med at takke for alle de pæne kommentarer og tilkendegivelser af, at man gerne vil støtte Socialdemokraternes forslag.

Jeg kan jo konstatere, at der ikke vil være flertal for de ændringer, som vi foreslår. Det synes jeg er trist, for jeg mener rent faktisk, at de her forslag ville gøre den tv-overvågningslov, som vi har, så meget bedre.

Jeg mener, at der er behov for, at vi får mere styr på de kameraer, der er sat op rundt omkring. Det skal ikke forstås sådan, at vi ikke har tillid til, at folk gerne vil gøre det godt, men vi ved bare, at der er nogle, som enten ikke har sat sig ind i reglerne eller havner hos en virksomhed, som ikke er medlem af sikkerhedsbranchens certificerede ordninger, og som derfor kan komme i klørerne på nogle skidte karle og kan ende med at få sat nogle kameraer op, som ikke lever op til de gældende regler.

Jeg mener faktisk, at de tre forslag, som er indeholdt i det lovforslag, vi nu har behandlet, ville gøre loven meget bedre. Jeg kan jo så konstatere, at der ikke vil være flertal for dem. Jeg synes, at det er ærgerligt. Forestiller man sig en situation som for nogle år siden, hvor der var de mange kødskandaler, hvor Fødevarestyrelsen ikke vidste, hvorhenne gryderne var i køkkenerne, hvor Fødevarestyrelsen og fødevaremyndighederne ikke vidste, hvorhenne der var lagre af råddent kød, hvor man ikke vidste, hvorhenne maden blev opbevaret, hvor den blev tilberedt, og hvor den blev serveret, er det i virkeligheden den situation, man skal sammenligne med, når Datatilsynet i dag af sig selv skal finde ud af, hvorhenne kameraerne er. Det var da så meget

nemmere, hvis man lige gav tilsynet besked, inden man satte dem op.

Som sagt mener jeg, at det i virkeligheden er svært at afvise forslaget. Men det sker jo så alligevel. Jeg synes egentlig, at det er udtryk for forholdsvis sund fornuft, og jeg er ærgerlig over, at der ikke er nogen, der har villet rykke sig. En af årsagerne til, at vi genfremstillede forslaget, var jo lige præcis, at selv om Datatilsynet har mulighed for at føre kontrol med kameraerne, har det ikke gjort det. Sidste år var der ikke ét eneste kamera, der er sat op hos en privat, som blev underkastet kontrol. Det synes jeg faktisk ikke er godt nok, når vi ved, hvor mange kameraer der er sat op.

Hvis overvågningsteknikker og billeder fra overvågningskameraer skal virke kriminalpræventivt, er det nødvendigt, at man kan bruge de billeder, som kameraerne optager. Det kan man ikke i dag. Da vi behandlede det sidste lovforslag om tv-overvågning, kom det frem, at op imod 70 pct. af billedmaterialet ikke kunne bruges. Det synes jeg er synd og skam. Hvis man skal bruge de billeder, der fremkommer ved tv-overvågning, må vi stille krav om, at der er en autorisationsordning. Det er også den eneste sikkerhed, som de virksomheder, der ønsker at opsætte overvågningskameraer, har for, at de rent faktisk ikke kommer til at begå ulovligheder, og at de får nogle billeder, der også kan bruges kriminalpræventivt.

Der er kommet mange kommentarer fra forskellige partier. Jeg vil slutte med at takke for de positive kommentarer. Jeg synes, at vi med hensyn til det ændringsforslag, der blev annonceret af SF, skal tage den videre drøftelse i Retsudvalget, men jeg vil ikke på forhånd tilkendegive, hvad min holdning vil være til det. Men jeg vil meget gerne snakke videre om det, for det kan selvfølgelig være, at også det er en god idé.

Kl. 20:07

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

6) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 57: Forslag til folketingsbeslutning om mulighed for eftergivelse af sagsomkostninger i straffesager.

Af Karina Lorentzen (SF) m.fl.

(Fremsættelse 20.02.2008).

Kl. 20:07

Forhandling

Anden næstformand (Søren Espersen):

Forhandlingen er åbnet.

Justitsministeren.

Kl. 20:07

Justitsministeren (Lene Espersen):

Beslutningsforslaget opfordrer regeringen til at skabe mulighed for, at der kan ske hel eller delvis eftergivelse af sagsomkostninger i straffesager efter endt afsoning, herunder at der skal ske eftergivelse af sagsomkostninger i straffesager for personer, som ikke har begået ny kriminalitet i en periode på 5 år efter endt afsoning. Bag forslaget ligger der ifølge bemærkningerne til beslutningsforslaget et ønske om at styrke mulighederne for at resocialisere personer, som har udstået en straf, og som måske har en større gæld til det offentlige i form af pålagte sagsomkostninger i forbindelse med straffesagen.

Regeringen har naturligvis kun sympati for dette ønske om den bedst mulige resocialisering, for det siger sig selv, at eksempelvis en stor gæld til det offentlige i form af pålagte sagsomkostninger i de enkelte tilfælde ikke må blive en uoverstigelig hindring for en fornuftig resocialisering. Så når regeringen, som det fremgår af det følgende, ikke kan støtte beslutningsforslaget, skyldes det ikke nogen uenighed i det grundlæggende hensyn bag forslaget. Forklaringen er i stedet navnlig den, at de gældende regler efter regeringens opfattelse allerede giver mulighed for i forbindelse med opkrævning af sagsomkostninger at tage fornødent hensyn til vedkommendes betalingsevne.

Reglerne om sagsomkostninger i straffesager findes i retsplejelovens kapitel 91. Disse regler indebærer, at det offentlige betaler de omkostninger, der er forbundet med en straffesag. Samtidig har det offentlige en ret til at få disse omkostninger erstattet efter reglerne i retsplejeloven. Det vil sige, at hvis en person ved dom findes skyldig i et strafbart forhold, vil det i dommen normalt blive pålagt vedkommende at er-